

Traducere din limba greacă după originalul:

«Μαρτυρίες Προσκυνητών,
Γέροντος Παΐσιος ó Άγιορείτης, 1924-1994»
του Νικολάου Ζουρνατζόγλου, 2005

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ZURNAZOGLU, NICOLAE

Cuviosul Paisie Aghioritul – Mărturii ale închinătorilor /
Nicolae Zurnazoglu; trad.: ieroschimonah Ștefan Nuțescu. -
București: Evanghelismos, 2006
ISBN (10) 973-7812-34-4 ; ISBN (13) 978-973-7812-34-6

I. Nuțescu, Ștefan (trad.)

281.94 Paisie Aghioritul
929 Paisie Aghioritul

PROLOG

Sfântul Munte, Sfințitul Athon, binecuvântata Grădină a Maicii Domnului, fala Ortodoxiei noastre și, prin extensie, a întregii Biserici Apostolice a lui Hristos, acest loc sfințit a fost ales de Stăpâna noastră Născătoarea de Dumnezeu ca moștenire prețioasă a ei, care avea să joace un rol hotărâtor în păstrarea autenticității învățaturii ortodoxe. Iar aceasta s-a dovedit prin mai multe mărturii, reprezentativă fiind cea aflată în minunata viață a Cuviosului Petru Athonitul, care este prăznuit la 11 iunie și care a trăit în secolul al VII-lea.

În viața Cuviosului se spune că, atunci când el a hotărât să se facă monah, i s-a arătat Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu și i-a spus că locul unde se va stabili nu este altul decât Grădina ei, pe care ea a ales-o și a iubit-o mai mult decât orice altă parte a Pământului.

Vrednice de menționat sunt cuvintele pline de mângâiere pe care însăși Cea plină de har le adresează Cuviosului Petru Athonitul:

„În Grecia există un munte frumos și mare, îndreptat spre partea sudică, care se întinde mult în mare. Acest munte l-am ales eu dintre toate părțile pământului și am hotărât să-l afierosesc spre sălășlui-

re potrivită monahilor. De acum înainte el se va numi Sfânt, iar împreună cu toți cei care vor locui în el și vor voi să se lupte cu vrăjmașul de obște al oamenilor, cu diavolul, voi lupta și eu în toată viața lor și le voi fi ajutoare nebiruită. Îi voi învăța cele pe care trebuie să le pună în lucrare și le voi arăta cele pe care nu trebuie să le facă. Voi fi pentru ei apărătoare, doctor și hrănitoare, îngrijindu-mă de hrana și vindecarea care întărește sufletul și nu-l lasă să cadă din bine și virtute. Iar după moartea lor îi voi înfățișa Fiului și Dumnezeului meu pe cei care, în chip plăcut lui Dumnezeu și în pocăință și-au săvârșit viața în acest Munte și voi cere de la El desăvârșită iertare a păcatelor lor”.

Aceste cuvinte cerești, preadulci, mângâietoare și proorocești, pe care numai Maica Domnului le-ar fi putut spune și care până astăzi se adevăresc, aceste făgăduințe cerești ale Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu au ademenit și au atras dintru început suflete înflăcărare de râvnă și dragoste dumnezeiască, care s-au sălășluit în acest loc, moștenirea Maicii Domnului, și și-au dus crucea nevoițelor și au suferit feluritele ispite ale diavolului.

Astfel, de-a lungul veacurilor – minune mare – acest Munte Sfânt s-a arătat atelier duhovnicesc în care au dobândit harisme duhovnicești și sfințenie o mulțime nenumărată de cuvioși părinți, vechi și noi. Dintre aceștia se remarcă și chipul starețului Paisie, a cărui smerită prezență este considerată ca un dar dumnezeiesc și o binefacere a lui Dumnezeu și a Maicii Domnului pentru Ortodoxie, monahism și Biserică în general.

Prinosul său a fost și este tocmai lucrul de care are nevoie omul contemporan în nevoința sa duhovni-

cească. Și într-adevăr, cât de mult odihnesc sufletul cuvintele Starețului! Sunt pline de har, același har pe care îl au apoftegmele patristice și patericele cuviosilor părinți din vechime. De aceea, este o mare binecuvântare pentru toți faptul că s-au scris atâtea cărți, în care se arată cum Starețul Paisie, neobosit și plin de râvnă, hrănea nenumărate suflete, care îl vizitau înăuntrul și în afara Sfântului Munte, cu cuvintele sale pline de bunătate și mângâiere.

La această străduință bună și binecuvântată de a salva și a aduce la lumină, pe cât este cu putință, mai multe date și întâmplări pentru folosul duhovnicesc, a participat cu multă râvnă și iubitul nostru Nicolae Zurnazoglu, ofițer de aviație în rezervă, care în perioada activității sale a slujit în funcții strategice importante, iar acum s-a înrolat în slujirea părinților aghioriți, cărora le oferă dezinteresat serviciile sale, mai ales mănăstirii noastre, pentru care îi mulțumim și pe această cale.

Nicolae, fiind născut pe aceleași meleaguri în care au trăit părinții Starețului Paisie, s-a legat strâns de Stareț, care l-a ajutat și sprijinit în viața duhovnicească. Din această pricină a avut multe experiențe personale cu el și păstrează multe amintiri din legătura duhovnicească cu el.

Așadar, el și-a asumat grija lăudabilă și osteneala să scrie nu numai experiențele lui personale, ci și pe cele ale altor nenumărați creștini, care au avut fericita binecuvântare să cunoască, să ceară sfatul și să primească folos de la Stareț.

Această străduință a fratelui nostru Nicolae are o deosebită valoare datorită faptului că a venit în contact cu diferite persoane bisericesti, vrednice de cre-

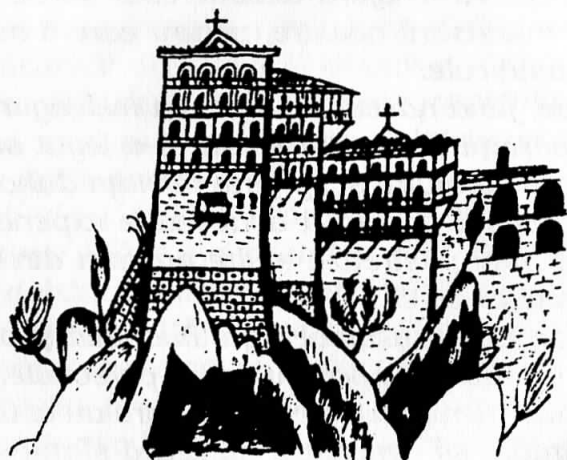
zare, cum ar fi preasfințiții arhieriei, ieromonahi, preoți, monahi învățați, precum și persoane oficiale civile din toate clasele sociale.

Fie ca această carte să constituie o desfătare folositoare sufletului cu harul și binecuvântarea Starețului Paisie. Amin!

29 iunie 2003

Sfinții Apostoli Petru și Pavel

Arhimandrit Filotei
Egumenul Sfintei Mănăstiri Karakalu

INTRODUCERE

Istoricul întregii mele osteneli, al cărei rod este cartea de față, este următorul:

În anul 1988 l-am cunoscut pe fericitul Stareț Paisie. În anii care au urmat, auzind de la închinători și de la părinți aghioriți multe povestiri despre experiențele lor personale cu purtătorul de Dumnezeu Stareț, am simțit nevoia să adun mărturiile lor. Cu râvnă fierbinte am început adunarea lor, care a fost obositoare, deoarece a cerut mult timp și dese deplasări la domiciliile oamenilor care s-au oferit să ne dea mărturiile lor.

Foarte curând, chiar la începutul muncii mele, mi-am dat seama de comoara duhovnicească pe care o ascundeau mărturiile închinătorilor. Și aceasta deoarece în mărturii poate afla oricine răspunsuri la diferite probleme. În același timp, ele ne pregătesc, ne întăresc și ne însuflețesc pentru cele care vor urma, despre care Starețul a accentuat în repetate rânduri că le vom trăi. La început nu am avut intenția să scriu o carte despre Starețul Paisie, dar, mai târziu, când am văzut că materialul adunat este suficient și potrivit pentru a ajuta și pe alți frați în Hristos, așa cum m-a ajutat pe mine, iar mărturiile

sunt foarte importante și vrednice de crezare, am hotărât să-l ofer unei persoane potrivite, cu scopul de a-și asuma osteneala editării unei cărți. M-am adresat succesiv la patru stareți, dar toți m-au îndrumat să-mi asum eu personal editarea. Și astfel, în ciuda faptului că nu aveam condițiile necesare asumării unei astfel de lucrări, deoarece nu am „înrudire lăuntrică”, așa cum scria într-un caz asemănător pururea pomenitul Stareț Paisie, am început să mă conving pe mine însumi că eu personal trebuie să-mi asum responsabilitatea editării cărții, lucru pe care l-am făcut în cele din urmă cu binecuvântarea egumenului Sfintei Mănăstiri Karakalu din Sfântul Munte Athos, arhimandritul Filotei, părintele meu duhovnicesc.

Greutățile pe care le-am înfruntat pe durata a unsprezece ani de adunare și prelucrare a mărturiilor au fost foarte multe și felurite. Însă, cu harul lui Dumnezeu, cu rugăciunile pururea fericitului Stareț Paisie, cu sprijinul moral al unor părinți aghioriți, fii duhovnicești ai Starețului Paisie și cu ajutorul părinților Sfintei Mănăstiri Karakalu, precum și cu contribuția unui distins profesor universitar (anonimatul l-a cerut el însuși), care l-a cunoscut foarte bine pe Starețul Paisie, toate au fost depășite și am ajuns să dau dragostei voastre smerita mea lucrare.

Cartea aceasta nu este a mea. Ea aparține zecilor de oameni care l-au cunoscut și s-au împărtășit în felurite moduri de binefaceri Starețului Paisie și care, cu bucurie, mi-au încredințat mărturiile lor personale, în scris sau verbal. Contribuția mea constă în adunarea și aranjarea materialului, așa încât să corespundă așteptărilor oamenilor.

Contribuția mea este un mic dar oferit omului lui Dumnezeu, Starețului Paisie, care m-a sprijinit în toți anii de mari încercări prin care am trecut.

Aș vrea să încredințez, cu toată responsabilitatea, pe toți cititorii acestei cărți că datele adunate sunt rezultatul unei cercetări sârguincioase și atente. Toate persoanele și întâmplările care sunt menționate sunt autentice și cele mai multe informații din aceasta carte sunt publicate pentru prima oară.

După largă primire de către cititori a primei ediții (1 iunie 2003) și oferirea de către mulți frați în Hristos a noi mărturii despre Starețul Paisie, înaintăm la a doua ediție.

În această nouă ediție s-au adăugat:

a) mărturii și ale altor arhieriei, precum și ale altor persoane importante,

b) mărturii ale părinților aghioriți care au fost în strânsă legătură cu Starețul Paisie și care se referă la subiecte actuale ce îi preocupă pe creștini,

c) mărturii privitoare la subiecte naționale, care sunt, de asemenea, de actualitate.

Unele mărturii au fost revăzute și redactate din nou cu mai multă claritate, iar unele, de mai mică însemnătate, au fost scoase de tot.

Mulțumesc din toată inima tuturor, atât celor care mi-au încredințat mărturiile lor, cât și celor care au contribuit la editarea acestei cărți.

În mod deosebit mulțumesc unor părinți aghioriți, fii duhovnicești ai Starețului Paisie, care au corectat textul final, precum și profesorului universitar de la Universitatea din Tesalonic, despre care am menționat mai sus și care a contribuit cel mai mult la editarea prezentei lucrări.